

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net



Rugaciunea Sfântului Efrem Sirul

- Doamnă și Stăpanul vieții mele, duhul trandavizi, al grijii de multe, al iubirii de stăpanire și al grairii în deșert nu mi-l da mie,
- Iar duhul curății, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei daruiește-mi mie, robului Tau.
 - Iasa, Doamnă, împărăte, daruiește-mi ca să-mi vad grăsalățele mele și să nu osândesc pe frații mei, ca binecuvântat ești în veștii veștilor. Amin.



PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 6 - 12 MARTIE 2017

Miercuri 8 martie:

LITURGHIA DARURILOR MAI ÎNAINTE SFINȚITE 6.00 PM

Vineri 10 martie:

LITURGHIA DARURILOR MAI ÎNAINTE SFINȚITE 6.00 PM

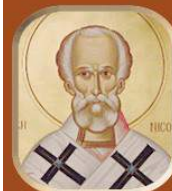
Sâmbătă 11 martie:

Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas 8.30 AM

Duminică 12 martie: DUMINICA SF. GRIGORIE PALAMA

Utrenie și Sfânta Liturghie 8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
917. 592. 2571 - mobil



THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK



45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377



tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA ORTODOXIEI

In vremea aceea a vrut Iisus să plece în Galileea și a găsit pe Filip. Și i-a zis Iisus: Urmează-Mi! Iar Filip era din Betsaida, din cetatea lui Andrei și a lui Petru. Filip a găsit pe Natanael și i-a zis: Am aflat pe Acela despre Care au scris Moise în Lege și prorocii, pe Iisus, fiul lui Iosif din Nazaret. Și i-a zis Natanael: Din Nazaret poate fi ceva bun? Filip i-a zis: Vino și vezi. Iisus a văzut pe Natanael venind către El și a zis despre el: Iată, cu adevărat, israelit în care nu este vicleșug. Natanael I-a spus: De unde mă cunoști? A răspuns Iisus și i-a zis: Mai înainte ca Filip să te cheme, te-am văzut când erai sub smochin. Răspuns-a Natanael: Rabbi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel! Iar Iisus i-a zis: Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Mai mari decât acestea vei vedea. Și a grăit: Adevărat, adevărat zic vouă, că de acum veți vedea cerul deschizându-se și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Fiul Omului. (IOAN 1, 43-51)



Postul - o problema de bun simt

Postul nu este doar o problema de infranare de la mancare, de la bauturi, de la grasimi; nu este doar infranare de la fapte rele, la fel cum nu este doar un exercitiu al faptelor bune si al rugaciunii, ci este si o problema de bun simt. E o problema legata de maniera de a fi, de a exista si de a te purta in lume. Acesta este postul adevarat, relatia care este intre ceea ce esti tu in timpul postului si in ceea ce arati in afara. Important este sa nu ne asemanam fariseilor, vreau sa subliniez si acum. Mantuitorul Hristos i-a demascat pe farisei ca fiind gaunosi pe dinauntru, i-a numit „morminte varuite”, care pe dinafara sunt inflorite si arata frumoase, iar pe dinauntru sunt pline de putreziciune, de putreziciunea mortilor. I-a comparat cu niste pahare care sunt vopsite doar pe dinafara, dar inafara sunt pline de necuratie. Dar existau si farisei care nu erau chiar morminte varuite; amintiti-va de **parabola vamesului si a fariseului**. Fariseul din Templu i se ruga lui Dumnezeu multumindu-i ca nu este ca ceilalti oameni, ca nu era hraparet, ca nu era lacom, ca nu era desfranat, s.a.m.d. Nu ni se spune ca nu le indeplinea, nu avem motive sa credem ca el mintea, era cinstit. Pacatul lui consta in suficienta de sine si in faptul ca il avea in spate pe vamesul care il auzea, si care putea sa-i duca si el o imagine in societate, afara: „L-am vazut pe fariseul din templu, care intr-adevar este un om extraordinar”. In asta consta pacatul lui. Iar cand Mantuitorul Hristos ii osandea pe farisei ca se roaga pe la raspantii sau ca atunci isi smolesc fetele cand postesc, nu ni se spune ca nu posteau; poate ca posteau. Pacatul lor consta ca aratau in afara mai mult decat erau in realitate. Se laudau cu postul lor, se laudau cu rugaciunea, se laudau cu virtutea.

Ori virtutea este subsumata totdeauna virtutii principale care se numeste smerenie. Smerenia inseamna si simtul masurii, buna cuviinta, nici pe departe sa nu pari mai mult decat esti. De aceea, inca o data, postul fara indoiala ceea ce spuneam si ieri: il face fiecare dupa putinta lui. Afirmam ca nu e greu sa postesti, dar daca esti batran, daca esti bolnav. si stiu de la maica-mea ca era foarte credincioasa, era batrana si prapadita de bolnava, dar nu era in stare sa bea un pahar cu lapte sau sa manance un ou in post. Si eu ii spuneam – eram deja calugar – si-i spuneam: „Mamico, si Sfintii Parinti spun asa ca trupul, daca este smerit prin boala, nu-l mai smeri si prin post, ca nu poate sa duca amandoua poverile deodata. Poate sa duca o singura povara. Asa ca daca esti in varsta si bolnava, mai cu seama, ai dezlegare sa-ti indulcesti postul sau sa nu-l ti deloc. Aceasta o hotaraste duhovnicul”. Deci, nu este vorba de un post foarte, foarte rigid, pentru ca tine seama de masura omului. Sau daca este la serviciu, sau daca este in internat, sau daca este in armata unde nu i se da mancare de post, ce sa faca?

Inca o data, postul lautric conteaza; si masura postului pe masura putintei tale, a vrerii tale, a credintei tale si a starii tale fizice. Dar important este, inca o data, cred ca mai important decat postul in sine este simtul masurii si mai cu seama buna cuviinta. Chiar cand postesti cu adevarat sa nu-ti creezi o imagine in afara care sa nu corespunda interiorului tau. Si din acest punct de vedere, in timpul postului momentul cel mai important prin care imaginile se suprapun, adica imaginea reala a launtrului tau cu imaginea exterioara, este taina spovedaniei. Fiecare om nu are viata dubla, dar are o viata publica din clipa cand iese din

casa, si o viata intima care este numai a lui, chiar o viata de familie. Nu stie nimeni ce se petrece in familie si nici nu-i bine sa stie. Ca se mai cearta parintii cu copiii, sau copiii intre ei, sau sotii intre ei; sunt lucruri pe care le traим toti. Aceasta este viata intima care de obicei nu trebuie sa patrunda in afara ca te arata oamenii cu degetul; le stim noi. Dar exista si o viata intima, ascunsa, a fiecarui ins, in care se poate ascunde pacatul, iar necunoscut. Si pe aceea iarasi nu se afiseaza in afara ca sa nu te rada oamenii, indiferent de pacatul pe care-l faci. La scaunul spovedaniei nu mai exista nici un fel de retinere.

Viata ta launtrica, oricat ar fi de grea, de pacatoasa, se pune in fata lui Dumnezeu. Nu mai ai nici un fel de masca, nu mai ai nici un fel de fard pe care-l ai in viata de fiecare zi. La scaunul spovedaniei Hristos te asculta prin mijlocirea duhovnicului si acolo iti spui chiar pacatele intime la care nici tu uneori nu indraznesti sa te gandesti sau sa ti le spui tu insuti. Acolo te dezbraci de tot ceea ce este fals si artificial, dai jos orice fel de fard, orice fel de plasmuire de pe tine, si-i te arati lui Hristos asa cum esti pentru ca numai asa vei dobandi iertarea. Iertarea o dobandesti pentru pacatele pe care ti le marturisesti in fata duhovnicului, sub taina teribilului jurament al secretului spovedaniei. Si aicea vreau sa accentuez acest lucru: trebuie sa ai incredere in duhovnicul tau. Dar trebuie sa va spun ca uneori, cand ai ceva mai greu pe suflet, este greu sa marturisesti. Am si eu un duhovnic al meu, pe care-l cercetez macar de 2-3 ori pe an si el si acuma cand ingenunchi in fata lui, are un inceput: „Indrazneste, indrazneste, ai curaj”. Este un duhovnic foarte bun, foarte iscusit, un om in varsta cu foarte mare experienta si stie ca uneori poti avea ceva pe care nici acolo n-ai vrea sa-l marturisesti, pentru ca ti-e rusine de tine insuti, nu numai de el. Si de aceea iti trebuie putin curaj pentru ca imaginile sa se suprapuna, sa nu ai doua imagini, sa nu fi dedublat, sa nu fi unul doar pentru tine si altul pentru Hristos.

Daca ai dreptul sa fii dedublat fata de societate sau daca asta cere viata sociala, in schimb acolo la spovedanie esti tu intreg, asa cum esti. De aceea indemnul meu pe aceasta tema, repet, a imaginii, este ca la scaunul de spovedanie imaginea ta sa fie cea reala, nu poleita, sub nici o forma. De aceea spuneam ca postul este o problema nu doar de infranare, nu doar de fapta buna, ci si de buna cuviinta, de bun simt. Iar aceasta buna cuviinta se obtine prin suprapunerea celor doua imagini: a ceea ce esti in realitate si in ceea ce marturisesti tu, cu buzele tale, sau arati prin faptul de a fi smerit. Important este ca imaginea ta sa fie si un rod al smereniei, pentru ca aceasta este principala virtute. Sa nu cauti niciodata sa fii mai mult decat esti. Si are Sfantul Apostol Pavel in Epistola sa catre romani o fraza extrem de interesanta, dar si foarte grea de talcuit: „Sa nu te crezi mai mult decat trebuie sa-ti crezi si sa nu-ti crezi decat intru crezarea masurii”.

Cu alte cuvinte, sa nu te crezi tu ca esti mai mult decat trebuie sa te crezi pe tine insuti. Iar cand e vorba sa te crezi pe tine insuti, sa ai masura bunului simt si sa nu-ti creezi in afara o imagine mai frumoasa decat aceea care este in realitate. Fii tu insuti si daca esti tu insuti vei fi cu Dumnezeu, cu Iisus Hristos si cu propria ta mantuire.